

[Peter Duetoft]

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Bertel Haarder, at vi godt kan slå hinanden oven i hovedet her i dag med, hvad der kom ud af den folkeskolereform – mig bekendt stemte Venstre også for den folkeskolereform – men jeg vil gerne spørge hr. Bertel Haarder, om det ikke er korrekt, at han altid har været modstander af centralt fastsatte læseplaner, at hr. Bertel Haarder netop har været den liberale ideologiske indpisker af de tusind danske friskolers idé frem for at tilslutte sig CD's synspunkt, som er, at folkeskolen er samfundets tilbud til de unge og til forældrene, for dermed ved man, hvad man får, og ønsker man ikke den vare, har man mulighed for at danne friskoler.

Det er meget let at sige, at den læseplan, der er sendt ud i forgårs, ikke er, som hr. Bertel Haarder vil, men kendsgerningen og fundamentet i det er jo, at lige meget hvordan den læseplan havde set ud, kunne man jo rent faktisk ude i folkeskolen undervise i særdeles vide rammer væk fra denne basalviden. Jeg vil gerne spørge hr. Bertel Haarder, om det ikke er rigtigt, at CD og hr. Bertel Haarder er uenige på det punkt. Det mener jeg at vi er, og jeg respekterer hr. Bertel Haarders ret til at mene, at det skal være meget liberalt, men jeg synes nu ikke, det er så hensigtsmæssigt.

Men hvad gjorde hr. Bertel Haarder i sin ministertid for, at det skulle være de centrale læseplaner, der styrer det danske uddannelsessystem på folkeskoleniveau? Mig bekendt afviste hr. Bertel Haarder gang på gang CD's planer på det område.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal gøre det kort, for jeg synes, vi efterhånden er et godt stykke væk fra emnet. For det første vil jeg gerne sige, at jeg ikke har talt om, at folkeskolen ikke er væsentlig. Jeg har sagt, at jeg ikke tror på eksamener som pædagogisk princip i folkeskolen. Det er noget ganske andet.

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg intet har imod, at lærere på de højere læreranstalter har kontakter til erhvervslivet; det kan jeg kun opmuntre. Jeg er kun imod det, når kontakten er så stor, at de dårligt har tid til at komme forbi instituttet for at give en forelæsning en gang imellem. Problemet med det, hr. Bertel Haarder gjorde, var, at på de få steder, hvor

det er et problem, kan man jo blot vælge en institutbestyrer, der selv har problemet. Det er jo det, man gør, og det er derfor, at det de steder, hvor det var et problem, fortsat er det.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det var dog en kedelig anklage mod medarbejderne på danske institutter. Det håber jeg da ikke er rigtigt, men det kan vi jo dyrke i Folketingets Forskningsudvalg.

Til hr. Peter Duetoft vil jeg blot sige, at det faktisk var mig, der som noget nyt indførte, at der i læseplanerne er et indledningsafsnit, der hedder: Centrale kundskabsområder, og jeg vil da gerne medgive, at det bl.a. var under inspiration fra CD og andre, som talte for, at man skulle stramme lidt op, når det gælder målsætningen for fagene.

Det blev strammet op. Nu er der afsnit om centrale kundskabsområder i alle fag, så vidt jeg ved. Så det er ikke rigtigt, når hr. Peter Duetoft påstår, at mit og Venstres syn er, at den sag skal man bare decentralisere. Vi har ikke decentraliseret noget som helst, når det gælder læseplaner, tværtimod. Vi har centraliseret og præciseret, gjort tingene meget mere konkrete, så man kan se, hvad børnene skal lære. Men vi har bevaret den mulighed, at tidligere skolekommissionen, nu skolebestyrelsen, kan ændre i læseplanen, hvis der er lærere, der har gode ideer, og som kan overbevise dem om, at sidste halvdel af s. 4 bør lyde på en anden måde. Den frihed synes jeg bestemt vi skal bevare, for den gør det nemlig muligt yderligere at præcisere, hvad det er, børnene skal lære, uden at man derved forhindrer den nytænkning, som der også skal være plads til.

Sonja Mikkelsen (S):

Ja, når man stiller en bredt formuleret forespørgsel, kommer debatten hurtigt langt omkring. Nu vil jeg prøve at bringe den tilbage på et lidt mere centralt spor.

Internationaliseringen af vor tilværelse er i fuld gang, vort arbejdsliv og vor fritid præges af, at geografiske afstande i dag kompenseres af effektive kommunikations- og transportsystemer, samtidig med at politisk bestemte barrierer for handel og mellemfolkeligt samvær er under nedbrydning.